

Az anyaméhben fejlődő baba a magzatvízből fejlődésétől függően napi 200-760 millilitert megiszik, és sokféle ízzel megismerkedik abból, amit édesanyja terhessége alatt eszik. Megkóstolja a különféle cukrokat, a zsírsavakat, aminosavakat, fehérjéket és sókat. Ez azt jelenti, hogy már akkor sokféle táplálék ízével találkozik, mielőtt a világra jönne.

Az *Európai Unió Ételinformációs Tanácsa* lapjában, a *Food Today*-ben megjelent tanulmány szerzői szerint a megszületés előtti 26-28 héten az ízérző sejtek ingerlésére a baba arcán reflexes változások mutatják az ízek hatását. Ez különösen a keserű íz esetén látszik: kifejezett tiltakozás jelenik meg az arcon. A kutatók azt is leírták, hogy a magzatvizet a kisember édes íz esetében szaporán nyeli, a keserűt pedig ritkábban.

A savanyú ízt összeszorító ajkú, tiltakozó arc kifejezés fogadja. Az édes íz viszont elégedettség jelzésével jár, amit a kutatók azzal magyaráznak, hogy már születésünk előtt, fejlődésünk során a magzat tudja, hogy a szénhidrátok energia bevitelét jelzik és nem mérgezők. A keserű zamat ezzel szemben valamilyen veszélyre utal.

Az ízek értékelésének megtanulása a születés után az anyatejjel folytatódik. Mérések szerint az anya által fogyasztott jellegzetes ízek, mint a vanília evés után egy-két órával megjelennek a tejben. Ezeket az ízeket a baba igen hamar megtanulja.

Amerikai kutatók kimutatták, hogy ha egy várandós asszony terhessége során rendszeresen sárgarépalevet ivott és ezt szülés után is folytatta, a kisgyerek sokkal jobban vonzódott a

sárgaréppával ízesített ételek iránt, mint azok a babák, akiknek édesanyja nem sárgaréppalével csillapította szomját terhessége alatt.

Hasonló tapasztalatokat nyertek a vaníliával ízesített gyermektáp adása után is: ezek a gyerekek tizenéves korukban is jobban szerették a vaníliás édességeket, mint azok, akik ezzel az ízzel korai életkorban nem találkoztak.

Forrás: MTI